

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola Synodi Ariminensis Ad Constantivm, Qua petuit veniam Arimino
discedendi ante hiemis asperitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO CHRISTI 319. blicam pertinent, rite procurata fuerint; illa deinceps, quæ sint nobis proposituri, diligenter audire expendere que possimus. Vestræ autem grauitati interea ne molestum sit eorum reuersionem expectare; vt cum redierint, nostraque retulerint ad vos responsa, illa quæ sint ex vñ ecclesiæ catholicæ futura, positis ad exitum perducere.

PISTOLA SYNODI ARIMINENSIS AD CONSTANTIVM,

*Qua petuit veniam Arimino discedendi ante hiemis
asperitatem.*

TVÆ clementiæ literas accepimus, imperator sanctissime, ex quibus didicimus, tibi, propter necessaria reipublicæ negotia, eo tempore non satis suppetiuisse otii legatos nostros in conspectum tuum admittendi, nobisque in mandatis dare, vt illorum redditum usque eo expetemus, quoad tua prudentia intellexerit ea, quæ sunt a nobis conuenienter maiorum nostrorum institutis decisa decretaque. Ceterum iam per hasce literas confitemur, tibique confirmamus, nos a nostro proposito & sententia nequaquam discessuros: legatis etiam nostris idem impetravimus. Quamobrem rogamus te, vt placido vultu literas hasce, a nostra modeltia ad te perscriptas, legendas cures: quinetiam ea, quæ nostris legatis obeunda impo-suimus, æqui bonique consulas. Illud præterea tua benignitas ista nobiscum intelligit, quam tristis & acerba res sit, tot ecclesiæ, in tuis istis beatissimis temporibus, episcopis suis destitutas esse: & propterea tuam clementiam iterum atque iterum obtestamur, imperator augustissime, vt ante hiemis asperitatem (modo tuæ pietati ita visum fuerit) nobis ad nostras ecclesiæ reuertendi facias potestatem, quo possimus Deo Patri omnipotenti, & Domino ac Saluatori nostro Christo Filio eius vnigenito, pro tuo regno consuetas preces cum populo fundere, sicut & ante semper fecimus, & adhuc facere non desistimus.

Exstat apud
Socr. lib. 2,
cap. 29.